А смертне знов нагадує про смерть,
А час, мов сумнів, скапує свічею.
Мій "его" весь скоцюрбився і змерз,
І виглядає стомлено й плачевно.

Зійде колись Месія на зорі
Й душа моя побілить чорні плями.
Та я не знаю, чи о тій порі
Почую голос тихомовний мами.

А все ж вона прийде, як вища суть,
Як Божий дар мойого воскресіння.
Провина й гріх зустрінуться, мабуть,
Й зіллються разом ув одне прозріння.